

בס"ד טז' כסלו ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 16:18
צאת השבת - 17:09
רבנו תם - 17:41
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 938
@ מצווה להדליק החנוכיה, עם שמן זית זך וטהור מן המובחר. יש לקנות השמן והפתילות ולא להמתין לרגע האחרון.
@ נר ראשון של חנוכה, ביום ראשון בעוד 9 ימים.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטי"דן: "חזון עובדיה"
(עובדיה א')
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בביהכ"נ "אוהל-מועד" ב- 20:30

פרשת וישלח

ה"היכלי נא"
נא' מרמז על ארבע הגלויות: בבל, מדי= נבוכדנצר, אחשוורוש וגלות יוון נרמזה גם במילה נא', ניקנור ואנטיוכוס. וגלות אדום נרמזה במילת נא' גירון ואספסינוס. (ילקוט ראובני)
"ויאמר שלחני כי עלה השחר, ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני" (לבי כז)
אומר ה"אור החיים" הקדוש שיעקב הגיע לדרגה כזו שהוא משל במלאך ולא ניתנה למלאך האפשרות לעזוב וללכת אלא בהסכמתו של יעקב, לכן אמר לו המלאך "כי שרית עם א-לוקים... ותוכל". ומה שהתנה יעקב את הסכמתו בכך שהמלאך יברך אותו, ואמר "כי אם ברכתני", כוונתו היתה לברכה שיעקב לא ינוק מהתקיעה בירכו, או מצד שיעקב הבין שמדובר במלאך ולכן הוא השתדל שיברך אותו.

מעייני הפרשה:
← יעקב מתכוון בשלושה אופנים לקראת הפגישה עם עֵשָׂו אחיו. (מלחמה, תפילה, דורון).
← המאבק בין יעקב למלאך.
← יעקב נפגש עם עֵשָׂו אחיו ונפרד ממנו לשלום.
← עֵשָׂו שב לאדום ויעקב הגיע לשכם.
← המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.
← קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון. (מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק)
← ידיעות על צאצאי עֵשָׂו, נשיאי אדום.
"עם לבן גרתי" (לב, ה)

"ויאמר מי לך כל המחזה הזה. ויאמר למצוא חן בעיני אדני" (לג, ח)
עשו מתפלא הכיצד ליעקב יש מחנה ובו מכל טוב והלא זה יעולם הזה, וכבר במעי אמם חילקו עשו ויעקב את העולם הזה והעולם הבא ביניהם. ענה לו יעקב, באמת אני לא צריך יעולם הזה, אלא שלפעמים הגויים מציקים לנו ואנו **חייבים לשחד אותם**, לכן אנו חייבים להחזיק רכוש כדי למצוא חן בעיני אדני."
"ויאמר יעקב אל שמעון ולוי עכרתם אותי..." (ל"ד לו)
שמעתי מאחכם אחד שפירש שיעקב נתגלגל ברבי עקיבא. **יעקב-אותיות: עקיבא** (הא' נחה). ותלמידי רבי עקיבא כולם מתו בימי ספירת העומר בין פסח לעצרת. זהו שאמר: "עכרתם אותי" - **שאותיות שמי נעכרו** ונעשו **עקיבא**. כלומר, שהוצרכתי לחזור בגלגול ואני מתי, שכל תלמידיו מתו בזמן מספר, היינו בימי הספירה. (גנוי שלום)

ברשי": "גרת" - לא נעשיתי שר וחשוב אלא גר, אינך כדאי לשנא אותי על ברכות אביך שברכני יהוה גביר לאחידך, שהרי לא נתקיימה בי. באר הג'ן רוח', שכוונת יעקב הייתה לומר לעשו: מהברכה שברך אותי אבא "הוה גביר לאחידך", נותר "גר" בלבד. האמצע של המלה **גבירי - ג'י**, לא התקיים. (הרב ראובן שמעוני)
"היכלי נא מיד אחי מיד עשיר" (לב, יב)
רבי יעקב "בעל הטורים" מגלה כי בפסוק זה מרמז בקשה להינצל לעתיד לבוא מגזרותיו של המן הרשע שכן "היצילני נא מיד" ראשי תיבות "**המן**". ויש שמפרשים שעוד מרמז בפסוק זה במילת "**נא**", להינצל מאותם רשעים ששם מתחיל באות "נ", דהיינו: **נבוכדנצאר, נבוזראדן, גירון קיסר**. וכן באות "א" **אחשוורוש, אספסינוס, אנטיוכוס, ואדרינוס קיסר**. (הרב ש. מנדל)

פינת הניבים והפזמים
עשה / נשא פרי = הביא לתוצאה חיובית.
דוגמה: לצער פל החברה הישראלית, המאמצים להחזיר את השבויים לישראל עדין לא עשו/נשאו פרי.
מקור: ותוצא הארץ דשא עשב מזרע זרע למיניהו ועץ עשה-פרי [בראשית א יב]. ואתם, הרי ישראל, ענפכם תתנו ופרכם תשאו לעמי ישראל [חזקאל לו ח]. (ניבונוכח)

"וייוותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו" (לב, כה)
ע"י כח הרבים מונעים את מלחמת היצה"ר אבל אם מוחלל, ונשאר לבדו, אזו **וויאבק איש עמו** מיד מתחילה **אצלו מלחמת היצר**. (מעיינה של תורה)
"והתעביר המנחה על פניו" (לבי כב)
אמר מי שאמר: ישנם בתי כנסת כאלה, שאם אדם מאחר לתפילת מנחה רגע או שניים - "ותעבור המנחה על פניו".

לעילוי נשמת **אליעזר נתני** בן שרה ויקותיאל ז"ל נפטר כב' כסלו תש"ס, יום שישי פקידת שנתו. ולעילוי נשמת **מרים נתני** בת תאגיי ויוחנן ז"ל נפטרה כא' כסלו תשס"ב, יום חמישי פקידת שנתה. זכותם תגן בעד ילדיהם ומשפחתם שיזכו לרפואה שלימה ברכה והצלחה, אמן.

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

אורח בא לעיר

השבת פרשת וישלח, ט"ז כסלו תשע"ט, יתארח בעירנו יבנה הרב **מאיר גולדויכט** שליט"א

ראש ישיבה בישיבת רבנו "יצחק אלחנן" ניו-ארק
שיעורי שיעורי תורה ושיחות בהמלך השבת.
הציבור מוזמן לזמן הכנות ולהתחשב מדברי תורה.

לל שבת דבר תורה 17:45 - ביהכ"ס "יוסף החילוח" (בירוקה) דברי תורה לפני ערבית
ליל שבת 19:30 - בבית המנוח ר' שנייה המצרי דל (רח' גב) - בארות כספר בראשית
20:15 - בבית הכנסת "יוסף החילוח" (בירוקה) בית יעקב אבינו אז והיום
21:30 - סניף בני יעקב - הנוער מול אתרני השעה
22:00 - בית מדרש "חלל דוד" - דברי תורה - אין לקבל מבט נכון על החיים

יום שבת בבוקר תפילות נ"ן בבית המדרש "תפילה למשה" - הדלקת נר תנוכה בהלכה ואגדה
8:00 - בבית מדרש "חלל לאור" - אלה לראותם בלבד
9:00 - בבית הכנסת "בית יעקב" - דברי תורה לפני קריאת התורה.
9:15 - בית הכנסת "חלל צ"ל" - דברי תורה אחרי קריאת התורה.
9:45 - בבית הכנסת "אורח מועד" - אחרי קריאת התורה.

יום שבת אחר צ"צ 12:15 - מנחה גדולה בבית הכנסת "חזקאל הנביא" - פתח הבית כנגן מפני פורענות
13:05 - בבית הכנסת "חלל לאור" - יואבג איש יעמו
13:30 - שיעור לנשים בבית הכנסת "נצח ישראל" - כיבוד הורים וחונן ילדים.
14:15 - בבית הכנסת "אורח משה" - מקומות בא"י המשפיעים על אישיותנו.
14:45 - סעודה שלישית - בבית הכנסת ברוכים - דברי תורה
16:45 - בבית הכנסת "עודא הסופר" - מסוקות לתנועה ובחזרה אז והיום.
מוצ"ש 18:15 - בבית הכנסת המרכזי בבית גמליאל - תנוכה - מעללים ומתחם של הימים

"בניך בשחילי זחיים" - חינוך

הדוחק בחינוך הילדים נובע, בדרך כלל, לא מכך שאנחנו רוצים "לחנך" את הילד, אלא בגלל שאנחנו רוצים "ללמד" מחונך". אנחנו לא רוצים לעבור את התהליך הארוך והמייגע הזה שנקרא "חינוך", אנחנו רוצים קיצור דרך, משהו שיעניק לנו כאן ועכשיו ילד עדין ומתחשב, אהוד על מוריו וחבריו, מצטיין בכל מקצוע, ובקיצור יצרן נחת 24/7. כלומר, אנחנו דואגים לעצמנו - איך זה יראה בעיני החברה? איך זה יראה בעיני? אני עושה בושות... אני אבא שלא מצליח עם הילדים שלו, הם לא גדלים בצורה שאני רוצה שהם יגדלו. זהו היסוד המבדיל בין הורה שמעוניין לעבור עם בנו תהליך של חינוך, להורה שמעוניין לראות תוצאה של בן מחונך. הורה מחנך אמיתי, רוצה להיות עם ילדו בחוויות החינוך, לעמוד לצידו במשבר החיים, לשמוע את מצוקותיו ולפתור אותן, ובשום אופן לא "רק" לקבל מוצר מוגמר. "חנך לפער על פי דרך... לא על פי דרך, לא על פי הבנתך, ולא על פי קיצורי הדרך שלך - על פי דרכי! יזכנו ה' יתברך לחנך את בנינו באהבה, ולחונות הצלחה בשני המישורים ובכלל.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אורח מועד" בשעה 20:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

סוכה והצנחה

לשלמה ואיכיתיה דורון ילדיהם וכל משפחתם הי"ו. על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך שנים וירוו נחת מיוצאי חלציהם

קולן וקולן אלה

מזל טוב ואיחולים לבביים לצי"ן וציפוריה דוידה הי"ו אריה והמרד צדקה הי"ו לנישואי מאור עם יצ"ל יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר לישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

כל הישועות והברכות

לרח"ל ואברהם אצחייק שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין וזכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה לזיווג הגון למשה לנועם ומור בני רחל הי"ו ולע"י אלעזר ומרים נתני ז"ל

קולן וקולן אלה

מזל טוב ואיחולים לבביים אבש"כום ושרה אהרונ' הי"ו יצחק וצילה אדרי הי"ו לנישואי מתניה-מאיר עם מרים יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר לישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

סוכה והצנחה

לנאצי ורבקה ישר שלימיה ובפרנסה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם וזיווגים הגונים במהרה

סוכה והצנחה

שיעור מרתק בספרו של הרח"ג יורם אבר"ל צ"ל "בצור ירום" יתקיים בימי שלישי בשעה 19:15 בביהכ"נ האשכנזי רח' הדורו יבנה כל הציבור מוזמן

קולן וקולן אלה

מזל טוב ואיחולים לבביים לשימואל וזהבה דאדי הי"ו גרשון ורינה הארים הי"ו לנישואי שלומי עם שיראל יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר לישראל ועלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

סוכה והצנחה

למוכה הרבים אפרים יובדיה שיזכה לרפואה ולפרנסה טובה שיתגממו כל משאלות ליבו לטובה לשנים רבות וטובות באושר ושלוה

סוכה והצנחה

אלי וסוניה גואטה לרן אצחייק בן רחל הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"י"ה שיחזור גידיו. לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו

סוכה והצנחה

ליקותיאל ויפה נסימי שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם וזיווגים הגונים במהרה

חנה סוכה

לע"י הצנועה והעונה שרה אליאם בת מרגלית ז"ל כא' כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אדר ישראל בן שרית הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו יחונתן אריאלי בן שרה הי"ו בשתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה בן סרוור הי"ו אסתר אהרונ' בת גוהר מב"ת

משה אליאם בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל יעקב בנאי בן רחל ז"ל משאלה יוסף בן גולשן ז"ל משאלה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל

נעימה שלום-זהה בת מרים ז"ל שרה מורנו בת חנה ז"ל יצחק נאמן בן שרה ז"ל שרה כנפ בת יוכבד ז"ל סולטנה נגר (נסימי) בת גולשן ז"ל מרים דוידה בת זליכה ורחמים ז"ל מירי-לירז בת יעל ויוסף ז"ל רבקה רובי בת מילכה נתן ז"ל

הסיפור הבא, הוא אמיתי לחלוטין למעט שינוי השם המתבקש והבאנו אותו מפי עדי המעשה:
נקישות קלות נשמעו על דלתו של הרב ניישטאט, רבה של קהילת 'קהל חסידים' בנווה יעקב. אחת מנשות השכונה הגיעה עם מצוקה קשה, ושיוועה לתשובתו המאירה של הרב. "הערב ימלאו שנתיים, מהערב הראשון בו הילד רובי שלנו לא חזר הביתה, בחר לעצמו מקומות אחרים לנהל את חייו", התייפחה האשה בבכי נסער. משנרגעה קמעא, התבררה התמונה העגומה: רובי נטש את דרך התורה ופנה לחפש את אושרו.

הרב והרבנית האזינו בקשב לדברי האם, לכאב הלב הנורא והמייסר שבצבץ מכל מילה ובקע מכל דמעה. לאחר כמה דקות, החלה הרבנית בהצעתה המפתיעה: "כח הרגש שלנו, הוא כח חזק ביותר, שאיננו מודעים לעוצמתו ויכולותיו. כרגע, הרגש כלפיו קשה מנשוא, התרחק מהוריו מולדיו, והתחושות כלפיו נעות בין זעם לאכזבה, בין צער לתסכול מתמשך. בואו ננסה לשנות דיסקט...". אמרה הרבנית, ופרשה את ההצעה המהפכנית: "אני מציעה, שמהיום ואילך, מדי יום ביומו, תנסי למצוא שעת ערב רגועה, ותכתבי לו מכתב מרגש ומחמיא, על הצדדים היפים שבאישיותו. נכון, זה לא קל – הרי דמותו מצטיירת דווקא לך הצדדים הכאובים – הקשים, אך אפשר לנסות להיזרך בחוויות ילדות מעוררות נוסטלגיה, או במידה טובה שלו...".

האשה הביטה מופתעת, והרבנית המשיכה: "ואז, פשוט לכתוב לו מכתב. למשל: 'רובי שלי! אתה נמצא רחוק, אך אני יודעת שבתוככי לבך בוער זיק של געגוע להוריד, לבית בו גדלת. הן היית ילד כה משפחתי, אהוב ואוהב, ואין ספק שזה לא עזב אותך לחלוטין...'. או לדוגמא – 'רובי היקר שלי! אני יודעת שאתה ילד עקשן, אבל אני זוכרת היטב את כל הפעמים שהעקשנות הזו הובילה אותך להצטיינות ולהישגים מפתיעים. רובי! כל מה שתרצה ותשאף – תצלח להשיג!.."

עיניה של האשה היו פעורות בתדהמה, הן כה קשה לה להאמין שתוכל להביע רגשות חיוביים כלפי רובי... אך הרבנית הסבירה, "תכתבי לו מכתב, כל יום. תחמיאי לו בחום, באהבה, כמעשה אמא לבנה יקירה וגאוותה. את המכתבים הוא כמובן לא יקרא ולא יקבל בכלל, אך את – את היא שתקראי אותם מדי יום ביומו, תקראי שוב ושוב את המכתבים הללו...".

ביום הראשון נכסס העט עד דק, והאם בקושי הצליחה לרשום את שלישיית המילים 'רובי היקר שלי'. רגשותיה הכאובים הציפו אותה, היא התקשתה לכתוב לו, היא לא היתה מסוגלת להביע יותר מכך, ולפיכך חזרה וקראה רק את שלוש המילים הללו, פעם אחר פעם. אחרי כמה ימים כבר הוסיפה מחמאה אמיתית מפרי עטה: 'רובי המתוק שלי! אני בטוחה שאתה עדיין מחייך לחברים שלך?' (חתמה על שמה וקראה את המכתב שוב...).

במעטפה חומה גדולה, נערמו המכתבים זה מעל זה, מלבד אמא אוהבת ומתגעגעת, ומצפה לבנה האוהבה הרחוק כל כך. המכתבים הראשונים היו קצרים, אך אחר כך הם הלכו והתארכו, עוד ועוד... המכתבים הללו הגבירו את תחושת הכאב, הגדילו את סאת הצער. אך עם זאת, הם הפכו את האכזבה לגעגוע, את התסכול לרצון, ואת הזעם להשתוקקות לראות אותו שוב... כך נמשך הדבר כמה חודשים, מאמצע חודש תשרי ועד חודש כסלו. עם ההכנות הבוערות לחנוכה, המשיכה האם להקפיד על כתיבתו וקריאתו של מכתב המחמאה היומי לרובי בנה.

היה זה בליל נר ראשון. גם באותו ערב ישבה האם וכתבה את המכתב, בו החמיאה לרובי על העזרה בהכנת הסופגניות והלביבות. באותו ערב, קטע צלצול טלפון את השקט. "אמא? זה רובי. אני יכול לחזור הביתה לקראת חנוכה?". כך, בפשטות, בקצרה, בתשע מילים ברורות וחדות... לקח לה זמן להתאושש מההלם, אפילו את קולו כבר בקושי זיהתה. היא אמרה "כן, בשמחה", סתמי כזה, כאילו היתה מוכנה לשאלה הזאת כל רגע. רק כששמעה את צליל הניתוק, הבינה שהשיחה הסתיימה, וההלם והתדהמה הפכו לציפיה כוססת ציפורניים... אחרי 40 דקות נשמעו נקישות על הדלת. בחרו צעיר עמד שם, לבוש ברישול משהו, על פניו חיוך של מבוכה, ובזווית עיניו דמעות חרטת וגעגוע. הוא נכנס הביתה, הסיר את התיק מעל כתפו בטבעיות, הוודיע: "ואחרי שהייתי בכל העולם, חזרתי למקום הטוב בעולם!"

אמא עמדה בקצה הסלון, מסרבת להאמין למראה עיניה. האווירה היתה טעונה קצת, אך כל דקה שחלפה הפכה את המבוכה לגעגוע גדול וצורב בין אמא לבן אהוב. "מה, באמת?!", היתה התגובה העניינית והקצרה שהצליחה להפיק מפיה, מסרבת להאמין להתפתחות האחרונה... "כן, באמת, באמת, באמת!", אמר הנער בדמעות זולגות, שהתמזגו בדמעות אמא...

שעות ארוכות הם ישבו יחדיו על הספה, והוא סיפר וסיפר וסיפר... פרק את מה שערב עליו, סיפר את כל אשר קרה.

לבסוף, חשף את סוד חזרתו הביתה:

"לא יודע למה, אבל בחודשים האחרונים התחלתי להרגיש שאין בעולם מישהו שאוהב אותי כמו אמא, שאין בעולם מקום שאני אהוב בו כמו הבית שלנו. פתאום התחלתי להתגעגע לאמא שלי, פתאום הרגשתי שאני חייב לחזור לביתה. תליתי את זה במשהו זמני וחולף, אך התחושה הזו הלכה והתחזקה עם כל יום שעבר. שבועות האחרונים הלב שלי כבר מתפוצץ, אני משע מרגיש שאני לא מסוגל לעמוד בזה... התרגשתי שאף אחד בעולם לא באמת אוהב אותי, שבשום מקום אני לא רצוי, שאף אחד לא באמת רוצה בקרבתך, חוץ מאמא שלי כמובן..."

"זה היה לי קשה, כל כך קשה...". אמר רובי, וניגב את דמעותיו, "אבל בסוף מצאתי את האומץ והתעוזה, ופשוט עשיתי את זה. התקשרתי והגעתי, כי אין אף אחד שאוהב אותי בעולם כמו אמא שלי, אני בטוח!"

ליל נר ראשון כבר התפוגג לו לנוח קרני השמש העולה, ואז, הביאה אמא את צרור המכתבים שכתבה וגילתה את סוד המגנט... "בחודשים האחרונים, רובי שלי, התחלתי לראות בך רק את הטוב, הנשמה שלך שמעה, הלב שלך הרגיש... ועכשיו אתה כאן! כי המכתבים הללו עשו את פעולתם, חיברו אותך חזרה הביתה. כי קשר של לבבות חזק יותר מכל קשר פיזי, מכל תקשורת אחרת. כשהתחלתי לכתוב כמה אתה טוב וכמה אתה מיוחד – חזרתה לחשוב את אותו הדבר, וזה מה שהביא אותך לתולה הביתה"...

כמה כאב אינסופי, אוקיינוס של צער, אכזבות ותסכולים, מתלווים לקשרים שנפרמים בין הורים לילדים, בין מלמדים לתלמידים, בין שותפים בעסקים ובין חברים משותפים, יש לנו יכולת לשנות את המצב. זה תלוי רק בנו. בואו נראה את הטוב. אולי כדאי לומר את זה בקול – לעצמנו, לפני השינה? וגם הבת, שלאחרונה הידרדרה בלימודים, וגם הבן שמעדיף לשחק במקום להיות בשיעורים – אולי ננסה לחשוב כמה הם חייכניים ומפרגנים. כמה הם טובי עין ולב? נתמקד בטוב שיש בזולת.